บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานและภาวะสุขภาพตามความเสี่ยงของแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้า อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ แรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้า อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำงานในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง หรือหลายขั้นตอนของกระบวนการทำงานตัดเย็บผ้า ได้แก่ การสร้างแบบ การตัดผ้า การโพล้งริมผ้าและการเย็บประกอบ การตกแต่ง การรีดและการตรวจสอบคุณภาพ และการบรรจุภัณฑ์ มีลักษณะการทำงานแบบรวมกลุ่มกันทำงานและรับงานไปที่บ้าน คำนวณกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเคร็ซซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยจำนวน 286 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในตำบลที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้าสูงสุดของอำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ คือ ตำบลสันกำแพง ซึ่งมีจำนวนแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้า 363 คน ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้าที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ และยินยอมเข้าร่วมการศึกษา รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ร่วมกับการตรวจวัดระดับความเข้มแสงสว่างในสถานที่ทำงานในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2558

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์การสัมผัสปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานและภาวะสุขภาพตามความเสี่ยงของแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้า ที่ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบสัมภาษณ์ปัจจัยคุกคามสุขภาพ ปัญหาสุขภาพที่เกี่ยวเนื่องกับงาน และพฤติกรรมการทำงานของกลุ่มตัดเย็บผ้าของชวพรพรรณ จันทร์ประสิทธ์ และคณะ (2553) ร่วมกับเครื่องวัดระดับความเข้มของแสงสว่าง ซึ่งแบบสัมภาษณ์ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหาเท่ากับ 0.98 ทำการทดลองใช้กับแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้าในตำบลบวกค้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 15 คน คำนวณค่าความสอดคล้องภายใน (internal consistency reliability) ของแบบสัมภาษณ์โดยใช้ 1) สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) สำหรับแบบสัมภาษณ์ในส่วนข้อมูลแบบแผนการดำเนินชีวิตได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และ 2) สัมประสิทธิ์คูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20 [KR20]) สำหรับแบบสัมภาษณ์ในส่วนของข้อมูลการสัมผัส

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานและข้อมูลการเจ็บป่วยที่เกี่ยวเนื่องจากสภาพแวดล้อมการทำงาน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และ 0.86 ตามลำดับ

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากสภาพแวดล้อมการทำงานที่สำคัญตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง คือ ปัจจัยคุกคามสุขภาพด้านเคมี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 99.65 ต้องทำงานสัมผัสฝุ่นผ้าที่เกิดจากกระบวนการตัดเย็บผ้า รองลงมา คือ ปัจจัยคุกคามสุขภาพด้านการยศาสตร์ พบมีการก้ม/เงยศีรษะขณะทำงาน (ร้อยละ 96.50) มีการบิดเอี้ยวตัว/เอียงตัวขณะทำงาน (ร้อยละ 89.51) มีท่าทางการทำงานซ้ำๆ (ร้อยละ 89.51) มีการก้มโค้งตัวไปข้างหน้าขณะทำงาน (ร้อยละ 86.71) และมีการบิดเกร็งข้อมือขณะทำงาน (ร้อยละ 82.17) รวมทั้งมีการนั่งหรือยืนทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานเกิน 2 ชั่วโมง (ร้อยละ 81.12) (ตารางที่ 4-4) สำหรับปัจจัยคุกคามสุขภาพด้านจิตสังคม กลุ่มตัวอย่างมีการทำงานอย่างเร่งรีบ เพื่อให้ได้ผลผลิตตามเวลาร้อยละ 73.43 ส่วนปัจจัยคุกคามสุขภาพด้านกายภาพ พบเสียงดังจากอุปกรณ์/เครื่องมือ และที่ทำงานมีแสงสว่างไม่เพียงพอร้อยละ 60.49 และร้อยละ 59.79 ตามลำดับ ผลการตรวจวัดระดับความเข้มแสงสว่างในสถานที่ทำงานมากกว่า 800 ลักซ์ (ร้อยละ 11.19) และน้อยกว่า 400 ลักซ์ (ร้อยละ 36.71) (ตารางที่ 4-5) ซึ่งเป็นค่าความเข้มแสงสว่างในสถานที่ทำงานที่ไม่เหมาะสมตามเกณฑ์ประกาศกระทรวงแรงงาน ส่วนสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย กลุ่มตัวอย่างมีการทำงานกับอุปกรณ์/เครื่องมือที่ใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 91.26) และทำงานกับอุปกรณ์/เครื่องมือของมีคม (ร้อยละ 96.50)

สำหรับภาวะสุขภาพตามความเสี่ยง พบว่า การเจ็บป่วยที่อาจเกี่ยวเนื่องจากสภาพแวดล้อมการทำงานที่สำคัญ ได้แก่ อาการปวดระบบโครงร่างกล้ามเนื้อร้อยละ 85.33 เครียด/กังวลจากงานที่เร่งรีบ (ร้อยละ 71.33) การมองเห็นไม่ชัดเจน ตาพร่ามัว (ร้อยละ 66.08) กล้ามเนื้อตาล้า (ร้อยละ 64.69) ระคายเคืองตา แสบตา (ร้อยละ 57.34) เหนื่อย อ่อนเพลีย กระหายน้ำ (ร้อยละ 55.24) และปวดชาอวัยวะของร่างกาย (ร้อยละ 50.00) (ตารางที่ 4-9 และตารางที่4-10) สำหรับการบาดเจ็บที่อาจเกี่ยวเนื่องจากสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการถูกอุปกรณ์ของมีคมตัด/บาด/ทิ่มแทง (ร้อยละ 95.95) ลักษณะการบาดเจ็บเป็นแผลฉีกขาด บาดแผลตื้น (ร้อยละ 95.95) โดยอวัยวะ/ส่วนของร่างกายที่ได้รับบาดเจ็บส่วนใหญ่ ได้แก่ มือ/นิ้วมือ (ร้อยละ 95.95) รวมทั้งการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นทั้งหมดเป็นการบาดเจ็บเล็กน้อยโดยไม่ต้องหยุดงาน (ตารางที่ 4-11)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทั้งในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานและภาวะสุขภาพตามความเสี่ยงของกลุ่มตัวอย่าง สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญให้กับพยาบาลอาชีวอนามัย และบุคลากรด้านสุขภาพในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านอาชีวอนามัยและความ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ปลอดภัย อีกทั้งยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับจัดโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ และลดความเสี่ยงในการทำงานของแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้าในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านบริการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1.1 การสื่อสารความเสี่ยงจากการทำงาน เพื่อเสริมสร้างความตระหนักในการทำงานที่ปลอดภัย นำไปสู่การป้องกันการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บที่อาจเกี่ยวเนื่องจากการทำงาน โดยเน้นการป้องกันการสัมผัสฝุ่นผ้าจากการทำงาน เช่น การใช้ผ้าปิดปากปิดจมูกขณะทำงาน และการทำความสะอาดบริเวณสถานที่ทำงาน เป็นต้น

1.2 การพัฒนาโปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพในกลุ่มแรงงานนอกตัดเย็บผ้า โดยเน้นการจัดการความเครียดจากการทำงาน การจัดการอาการผิดปกติในระบบโครงร่างกล้ามเนื้อ เช่น การพัฒนาโครงการส่งเสริมการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ และการใช้ท่าทางการทำงานที่ถูกต้อง

1.3 การพัฒนาระบบบริการอาชีวอนามัยให้มีการดูแลสุขภาพเบื้องต้น การให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจากการทำงาน การติดตามแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้าที่มีการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บจากการทำงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาระบบส่งต่อเพื่อให้แรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้าที่มีการเจ็บป่วยได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการบริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สามารถนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลสนับสนุนสำหรับผู้นำในชุมชน ผู้บริหารในหน่วยงานเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลในการกำหนดแนวทางในการทำงานที่ถูกต้อง เพื่อลดความเสี่ยงจากการเจ็บป่วยและบาดเจ็บที่อาจเกี่ยวเนื่องจากการทำงาน รวมทั้งเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้า

3. ด้านการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในทางการศึกษาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้า และกลุ่มอาชีพอื่นที่มีลักษณะการทำงานที่คล้ายกัน เพื่อใช้ในการพัฒนาองค์ความรู้ของงานวิจัยต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ควรมีการศึกษาเชิงทดลอง (experimental research) โดยเฉพาะการจัดการความเครียด การจัดการอาการผิดปกติในระบบโครงร่างกล้ามเนื้อ และการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงาน เพื่อแก้ไขปัญหาและลดความเสี่ยงต่อสุขภาพที่เกิดขึ้นจากการทำงาน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงความสัมพันธ์ (correlation study) ระหว่างการสัมผัสปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานและภาวะสุขภาพตามความเสี่ยงที่เฉพาะเจาะจง เช่น ปัจจัยคุกคามสุขภาพด้าน

เคมีและอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจ หรือปัจจัยคุกคามสุขภาพด้านการยศาสตร์และอาการผิดปกติในระบบโครงร่างกล้ามเนื้อ รวมทั้งสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและการบาดเจ็บที่อาจเกี่ยวเนื่องจากการทำงาน

3. ควรมีการศึกษาไปข้างหน้า (prospective study) ในการติดตามภาวะสุขภาพตามความเสี่ยงของแรงงานนอกระบบตัดเย็บผ้า เพื่อให้ครอบคลุมการเจ็บป่วยและการบาดเจ็บที่อาจเกี่ยวเนื่องจากการสัมผัสปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงาน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved